

— Кажете му да се не бои и угрѣ да дойде съ васъ.

Но дѣцата казаха, че тѣ не могатъ му каза, защото не знаятъ кждѣ живѣе. Великанътъ много се опечали.

Всѣки день слѣдъ училище дѣцата идваха въ градината и играеха съ Великана. Само малкото момченце не идваше. Великанътъ бѣше добъръ къмъ дѣцата, но той поглеждаше най-вече за малкото момченце.

— Колко желая да го видя! — казваше често той?

Минаха години. Великанътъ остарѣ. Той не можеше повече да играе съ дѣцата, а седѣше въ едно кресло и се радваше на игритѣ имъ.

— Азъ имамъ красиви цвѣта, — казваше той, — но дѣцата сж най-красивитѣ цвѣта.

Една зимна сугринъ, като се обличаше, той погледа изъ прозореца. Зимата не му бѣше вече омразна, защото той вѣрваше, че е спяща пролѣтъ, когато цвѣтята си почиватъ.

Той почна да си трие очитѣ и да гледа зачуденъ въ градината. Тамъ видѣ чудо:

Въ най-далечния жгълъ на градината стоеше едно дърво, покрито съ бѣлѣ цвѣтѣ. Клонитѣ му бѣха отъ жълто злато, а сребърни плодове висѣха по тѣхъ. Подъ него стоеше любимото му момченце.

Зарадванъ, Великанътъ слѣзе въ градината. Той бързо прѣмина по трѣвата и се приближи при дѣтето. Но тукъ лицето му се зачерви отъ ядъ и той каза:

— Кой се осмѣли да те рани? — Защото на дланитѣ на момченцето той видѣ рани, като дупки отъ гвоздей, а такива рани имаше и на краката му.

— Кой те рани, — извика той, — кажи ми и азъ ще го съсѣка съ моята голѣма сабя.

— Не, — каза дѣтето, — това сж ранитѣ на любовта.

— Кой си ти? — каза Великанътъ и падна на колѣнитѣ прѣдъ дѣтето.

А то се усмихна на Великана и каза:

— Вие ме пуснахте да играя съ дѣцата въ вашата градина, сега азъ ще ви заведа въ моята, която се казва Рай.

Когато дѣцата дойдоха пакъ слѣдъ обѣдъ да играятъ въ градината, тѣ намѣриха Великана починалъ върху зелената трѣва, покритъ съ бѣлѣ цвѣтѣ нападалъ отъ дървото.

Прѣвелъ отъ английски Хр. Танановъ

Ела, ела!...

Ела, о птичко изгладнѣла, Днесъ всичко зима е покрила,
Ела, при мене прилети, Храна не ще намѣришъ ти —
Тукъ печката е забумтѣла, Ела, о птичко лекокрила,
Па и трохи ще найдешъ ти... Въвъ стаята ми прилети...

Ж о р о